

Den skal opkræves med dobbelt saa højt et Beløb som i Fjor, vilde de ganske sikkert spørge: Hvorfor det? Maa vi ikke faa at vide, af hvilken Grund Skatterne skulle sættes op i Aar?, og Rigsdagsmanden vilde komme til at gøre Rede for det til Punkt og Prikke, og hvis det viste sig, at den Anvendelse, der skulde gøres af Pengene, maaske var en meget uheldig Anvendelse, tror jeg, at han heldigvis vilde være færdig, at Vælgerne vilde betakke sig for at have ham til Repræsentant mere. Naar f. Eks. vi om et Par Dage skulle til at bevilge Penge til kongelige Slotte til et Beløb af ikke mindre end 375,000 Kr., vilde dette selvfølgelig øve Indflydelse paa, hvor stor Skat der skulde opkræves, og det kunde maaske være, at der var mere end een Rigsdagsmand, der vilde betakke sig for at gaa med til at stemme for et saadant Beløb, naar dette Beløb straks kunde mærkes paa den Skat, der skulde opkræves ude omkring i Befolkningen. Eller for at tage et andet Eksempel: Hvis det var et Aar, hvor Militærgalskaben havde været særlig raadende i Folketinget, saa at meget store Beløb blev anvendte, tror jeg ogsaa, at Vælgerne vilde kræve deres Rigsdagsmænd til Regnskab, naar han kom hjem og fortalte dem, at han havde været med til at lade Millioner rulle i en usædvanlig stærk Grad til Militærvæsenet. Men lad os tænke os en tredje Ting, f. Eks. Kjøbenhavns Befæstning. Jeg tror, at det aldrig havde været muligt at faa denne Fæstning opført, hvis Beløbet skulde have været skaffet til Veje gennem en Statsindkomstskat, der blev betalt efter stigende Skala. Saa vilde Følgen være bleven den, at alle Rigmænd netop vilde være komne til at ofre meget betydelige Beløb til Fæstningen, og jeg føler mig overbevist om, at i samme Grad som disse Beløb steg, i samme Grad vilde deres Fæstningskærlighed være afkølet, saa at vi rimeligvis helt havde sluppet for den Ulykke, vi nu have staaende her uden omkring Kjøbenhavn. Dette Forslag er heller ikke noget nyt Forslag; man betaler Indkomstskat efter stigende Skala i flere af vore Provinsbyer; der er indført Indkomstskat med stigende Skala f. Eks. i Preussen, hvor den varierer fra $\frac{2}{3}$ pCt. for 900 Reichsm. til 4 pCt. for 100,000 Reichsm. Man har indført Indkomstskat med stigende Skala i Norge, saa det er just ikke noget nyt, der foreslaas her, det er noget, der er kendt mange Steder, og som man alle Steder er vel fornøjet med. Jeg har imidlertid intet Haab om, at dette Forslag kan gennem-

føres, jeg ved nok, at, som jeg nævnte før, Politikere, naar de komme ud paa Landet, strømme over af Kærlighed til Skat efter stigende Skala, men jeg venter ikke, at ret mange ville stemme for det her. Jeg tror, at det kommer af, at til syvende og sidst er det alligevel Kapitalismen, som har et stærkt Tag i Rigsdagens Medlemmer, saaledes at det er dens Ærinde, de gaa, det er dens Ønsker, de først og fremmest søge at opfylde. Det kan ikke nægtes, at dette Forslag mest vilde komme til at gaa ud over netop Rigmændene her i vort Land, og da disse, som sagt, have saa stor en Magt endnu, er der naturligvis intet Haab om at faa det gennemført. — Jeg har saa tilladt mig at stille et Ændringsforslag, som vedrører et meget underordnet Spørgsmaal, nemlig Kongehusets Stilling over for denne Sag; det har naturligvis finansielt set ingen Betydning i Sammenligning med de store Værdier, det her drejer sig om. Jeg har nemlig ment, at Kongehuset ikke burde fritages for at betale Indkomstskat, blandt andet af den Grund, at da vi sidst havde et Indkomstskattelovforslag for, nemlig i 1872, vare Kongehusets Medlemmer ikke fritagne derfor, naar undtages Civillisten, og den har jeg ogsaa villet fritage efter mit Ændringsforslag; men derimod synes jeg, at Kongehusets øvrige Medlemmer burde betale Indkomstskat i Lighed med andre Folk her i Landet. Det er jo for saa vidt heller ikke noget nyt, som Kronprinsen og Prins Valdemar jo allerede nu betale Skat til Kjøbenhavns Kommune; ganske vist betale de jo ikke saa meget som vi andre, det have de maaske ikke Raad til. Forholdet er det, at vi andre svare 6 Gange saa høj en Procent som f. Eks. Kronprinsen, men lidt bidrager han dog, han svarer 600 Kr. i Skat til Kjøbenhavns Kommune. Efter de Bestemmelser, jeg ønsker at faa vedtagne, vilde Kongehusets Medlemmer blive undergivne de samme Bestemmelser som alle andre Skatteydere her i vort Land, og jeg synes, at det ikke er andet, end hvad der er rimeligt og retfærdigt. Det er heller ikke noget nyt, der foreslaas her, og jeg tror, man gør Kongehuset den største Tjeneste ved at stille det paa lige Fod med Landets øvrige Borgere. Jeg skal hermed anbefale de af mig stillede Ændringer.

Svend Høgsbro: Den ærede Ordfører og jeg paakaldte forleden Dag med lige stor Iver vore Kollegers Interesse for at værgе deres Hustruer og Døtre; i Dag vil jeg paakalde ærede Medlemmers Inter-